

vi dog ogsaa maattet føle, at det er en naturlig Fordring til os, at vi ikke ubelukkende blive staaende paa et saadant blot kritisk Standpunkt, men at vi ogsaa, saa godt det stod i vor Magt, fremstillede i positiv Forslagsform de Anstuelser, vi ønskede skulde fremmes. Det er som et saadant Forsøg, at de Forslag, der hidtil ere fremkomne fra os, maa betragtes. — Jeg skal som sagt ikke nu komme ind paa Detaillerne i dette Forslag, men jeg skal blot paapege de Hovedfordringer, der ere opstaaede fra Flertallets Side, og undersøge, hvorvidt de, om end blot tilnærmelsesvis, have fundet Anerkjendelse fra Regjeringens Side. Imidlertid maa det dog være mig tilladt først at gjøre opmærksom paa de væsentligste Forskjelligheder, som findes mellem det nu fremlagte Regjeringsforslag og det ifjor fremlagte. Som jeg allerede har bemærket, viser det Forslag, som i Aar er forelagt for os, ikke saa stor en Tilnærmelse til Flertallets Ønsker og Fordringer som det, vi saae ifjor; herved tænker jeg navnlig paa det Forslag, der ifjor fremkom om en Indskrænkning af den første Uddannelsesetid fra 6 til 5 Maanedere. Dette Forslag har den nuværende høitærede Krigsbestyrelse forladt, idet den har optaget den tidligere og nu gjældende Uddannelsesetid af 6 Maanedere. Forsørigt ere de Punkter, hvori det nu foreliggende Forslag adskiller sig fra det ifjor fremlagte væsentlig disse. I § 2 er man gaaet ind paa en anden Inddeling af Hæren, idet man har forladt Brigaden og ubelukkende har valgt Regimentsinddelingen, dog saaledes at den mobiliseres derved, at man samtidig foreslaar Oprettelse af 3 Divisioner i Mobætning til de 2, som det tidligere var Hensigten at danne. Dette Forslag om Regimentsinddelingen, hvorefter et Regiment sammensættes af 4 Batailloner, fremstilles af den ærede nuværende Krigsbestyrelse som et Ønske om at vende tilbage til den nu gjældende Tjenesteomgang for Fodfolket, hvis Egenommelighed jo er den, at kun Halvparten af Hærens Batailloner uddanner Rekruter, medens den anden Halvpart har ældre Mandskab til Tjeneste. Til denne Tjenesteomgang ønsker man som sagt at vende tilbage, og man har derfor opstillet en Inddeling af Regimentet paa 4 Batailloner, istedetfor at der fra vor Side var foreslaaet 3 Batailloner for Regimentet. Jeg tror ikke, at den Tjenesteomgang, som nu bestaar, er saa helbig, som det synes, at Krigsbestyrelsen antager; thi den Kjenndgjerning, at Hovedarbeidet kun kommer til at hvile paa Halvdelen af Afdelingerne istedetfor paa dem alle, medfører dels en Adspaltning af Lærerkrafterne og dels, at Halvdelen af Afdelingerne ikke faae deres Tid saaledes optagen, som man maatte ønske. Jeg tror derfor, det vilde være rigtigst at vende tilbage til den Ordning, som bestod, før den nu gjældende Hærløvs udførelse, og som gik ud paa, at samtlige Afdelinger uddannede Rekruter. Den Fordel, man har ved den nu gjældende Ordning,

navnlig at de Afdelinger, der ikke uddanne Rekruter, kunne anvende hele Tiden til fortsat Øvelse med det ældre Mandskab, er alligevel opgivet ved det foreliggende Forslag, idet man haade er gaaet ind paa at lade Arbejdet ved Rekruternes Uddannelse deles mellem Bataillonerne, og derhos er gaaet ind paa at lade en fortsat Øvelse foregaa med Rekrutbataillonerne, altsaa at lade Rekruterne i deres første Aar deltage i større Øvelser. Den Indvending, der fortrinsvis blev gjort imod det af Flertallet ifjor opstillede Forslag, var den, at man ansaa det for uehøit, at Rekruterne kom til at deltage i større Øvelser det første Aar; men dette Forslag har den nuværende Krigsbestyrelse dog netop optaget, og dette maa forsaavidt være et Vidnesbyrd om, at den Rante, der ifjor blev fremstillet fra Flertallets Side, ikke lader sig omstøde af Hensyn til Rekruterne. Dette er et af de Hovedpunkter, hvori det foreliggende Forslag afviger fra det ifjor fremstillede, og det andet Hovedpunkt er Uddannelsesetidens Forlængelse fra 5—6 Maanedere, eller korrektere, Bevarelsen af den nuværende Tidslængde for Uddannelsen. Det næste Punkt, jeg vil nævne, er Opgivelsen af Numerbytningen for dem, der skulle blive til fortsat Vintertjeneste. Det i Aar foreslagte Forslag gaar, i Modsetning til de tidligere, ud paa, at det skal afgjøres ved Lodtrækning, hvem der skal blive liggende til fortsat Tjeneste, og at det Numer, som den Enkelte saaledes har faaet ved Lodtrækning, ikke kan byttes; som bekjendt er det nu tilladt dem, der trække Lod til at blive til fortsat Tjeneste, at bytte dette Numer med en Anden, som er bleven fritagen for denne Tjeneste. Jeg anser i og for sig dette Forslag om Afstafelsen af Numerbytning for et Gode. Det er i Overensstemmelse med hele det System, hvorpaa Hærløven hviler, at denne Afgang til Bytning bliver affaast, idet man derved kommer bort fra et Forhold, som har viist, at den Byrde, Vintertjenesten medfører, i det Væsentlige kommer til at hvile paa dem, der ikke have Raad til at kjøbe en Mand til at stille i deres Sted. Dette Punkt har været en Undtagelse fra Reglen, det har været, om jeg saa maa udtrykke mig, en Ret paa Hærløvens System, og derfor vi skulle bevare Vintertjenesten, Garnisonstjenesten, vil det ogsaa efter min Formening være rigtigst at affaaste Numerbytningen; men paa den anden Side er det ligeledes min Overbevisning, at det at affaaste Numerbytningen kun vil bidrage yderligere til at stille Garnisonstjenesten i et saa forhadet og slet Lys lige overfor Befolkningen, at det i en forøget Grad vil være umuligt at fastholde den. Jeg er overbevist om, at naar samtlige Klasser i Samfundet faae den fulde Afgang til at føle Byrden af denne Tjeneste, ville Fordringerne om dens Afstafelse blive saa stærke, at de ikke kunne afvises. — Et andet Punkt, hvori det nu foreliggende Forslag adskiller sig fra det ifjor foreslagte,